

A gyermek Máriát az ünnep ikonján nem csupán a templom ajtajában látjuk. Beljebb megy, egészen a szentélybe, ahol – a képen így látjuk – angyal táplálja őt.

Mi sem szeretnénk megállni a templom ajtajában. Elsőáldozásunk nem végcél, hanem kezdet. Egyre beljebb, egyre közelebb akarunk lépni – azaz egyre többet szeretnénk megsejteni a jó Isten szeretetének titkából. Ő isteni eledellel, önmagával táplál minket. Ez a legmélyebb titok s a legnagyobb erő, amelyben részünk lehet.

Mária az Úr hajlékában nevelkedik – és aztán maga is az Úr hajlékává lesz, amikor édesanyjává válik az Úr Jézusnak.

A szentáldozásban Jézus a mi szívünknek is lakója lesz. Szeretnénk mindig ott tudni Őt, szeretnénk méltóak lenni és maradni az Ő befogadására! Köszönjük, Jézusunk, hogy elfogadod a helyet lelkünk egyszerű hajlékában.

KRISZTUS ÉS MÉNÁSZ – A BARÁTSÁG IKONJA

A VI/VII. században készült ikonon két személy látható: Krisztus és Szent Ménász, aki egy egyiptomi kolostor elöljárója volt. Krisztus a jobb kezét barátsága és bizalma jeleként a mellette álló vállára teszi. Az ikont "Barátság ikon" néven is emlegetik.

A két alak között kis távolság van, ugyanakkor a kapcsolatot láthatóan meghittség jellemzi. Hasonlítanak, de jól felismerhetően különböznek is egymástól.

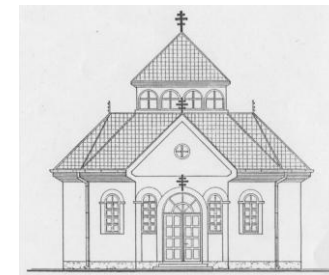
Egyforma magasak, mindketten tágra nyílt, békét sugárzó szemekkel egy irányba néznek. Arcukon hasonló vonásokat láthatunk (szemöldök, szakáll vonala), hiszen a Krisztussal való barátságban Krisztus vonásait öltjük magunkra. Egymáshoz közel lévő szemük kicsit egymás felé néz, a külső előre: egyszerre tekintenek egymásra, és előre egy közös célra, miként a barátok is figyelnek egymásra, de közös cél, értékek is összekapcsolják őket. Jól felismerhetően különböznek is: arcuk más, mozdulataik eltérőek, ruhájuk különböző; mindkettő egyéniség. Jelzi az ikon, hogy a Krisztussal való barátságban megmarad, sőt igazán kiteljesedik az egyéniségünk.

Egyházközséged ajándékeként – Szentírásod mellé – fogadd szeretettel Krisztus barátságának személyes, neked szóló ikonját. Az elsőáldozási bögréden látható képen Ménász helyett Téged ölel át az Úr. Valahányszor kortyolsz a bögrédből, töltsön el a hit öröme, amely egyedül képes oltani lelkünk szomját.

A KERTVÁROSI
GÖRÖGKATOLIKUS PARÓKIA ÉRTESÍTŐJE

LEGYÉZŐ

ELSŐÁLDOZÁS – 2026

ELSŐÁLDOZÓINK 2026-BAN:

Ákli Máté, Fekete Maxim, Gajdos Dorka, Gajdos Gergő, Gajdos Léna, Herczku Máté, Kerekes Emma, Kompár Kristóf, Kovács Zsombor, Lipcsei Nándor, Megyesi Máté, Nyíri István, Papp Abigél, Pogácsás Mihály, Polyák Johanna, Szilágyi Dénes, Szilva Martin.

Kedves Elsőáldozók!

Öröm volt Veletek együtt készülni elsőáldozások ünnepére. Hálát adok a jó Istennek értelmes és értékes gyermekeiért. Köszönöm Szüleiteknek, hogy hitben és szeretetben nevelnek Benneteket; boldog vagyok, hogy családjaitok életének részese lehettek.

Tudom, hogy a jó Isten szeretete megérintett titeket. Őrizzétek a szívetekben ezt az érintést, bontsátok egyéni színeitekre az ő gazdagságát; legyetek egész életetekben vidám és felszabadult tanúi a Krisztusban kapott új élet örömeinek.

Köszönettel, szeretettel: *laci*

Az Apostolok Cselekedeteiben azt olvassuk, hogy az első keresztények „egy szív, egy lélek voltak” Krisztusban. „Állhatatosan kitarítottak az apostolok tanításában és közösségében, a kenyértörésben és az imádságban.”

Immár az eucharisztikus közösség tagjaiként köszöntelek benneteket. Imádkozom azért, hogy a Krisztussal való találkozás öröme betöltse a szíveteket, s e mai ünnep életetek meghatározó eseménye legyen. Ne feledjétek: az elsőáldozás nem cél, hanem az elmélyült keresztény élet kezdete.

Isten hozott titeket! Járjuk együtt az evangélium szűk, küzdelmes, de győnyörűsége útját! Mától kezdve legyen még inkább otthonotok a kertvárosi templom, ahol vasárnapról vasárnapra közös lelki élményünk lehet az apostol felkiáltása: „Uram, jó nekünk itt lenni!”

Testvéri köszöntéssel: *Dr. Fedor László főorvos, képviselőtestületi alelnök*

Kedves Elsőáldozók!

A jó Isten üzenete egyénileg, személyesen szólít meg mindnyájunkat: „Neveden szólítalak, enyém vagy.” Az alábbi néhány sor játékosan rejti a neveteket; azt szeretném, hogy ez a kis fejtörő is a jó Isten személyes szeretetére emlékeztessen Benneteket. Eredményes keresgélést!

Tizenhét nevet kell tehát megtalálnotok – illetve tizennyolcat, mert szíves engedelmetekkel magamat is beleírtam a szövegbe. Természetesen segíték a megoldásban, de előbb munkálkodjatok kicsit a keresésben! Imádságos szeretettel: Iaciatya

Szép nap ez a mai. Imát és egy kis verset mondunk a templomban, és maximális figyelemmel hallgatjuk Laci atya szavait, aki idén is életre szóló tanácsokkal igyekszik ellátni minket. Azt mondja, a családban nem jó, ha agyon, de jó, ha nnagyon szeretjük egymást. Éljük meg mindig a jelen pillanatot, mert hamar tinédzser korba érünk. A jegenyefa s az éger gögösen tör az égnek; mi igyekezzünk mindig a jó Isten előtti alázattal élni. Egy színésznek – gondolom – átéléssel kell alakítania a szerepét; a keresztény élet nem színészkedés, hanem az evangélium őszinte megélése. Keresem ma is a vágyat a szívem mélyén, amely a szeretet Istene felé emeli a lelket. Ez az az igaz vágy, amelyet az élet-vándor kap, hogy boldog legyen, és boldogítsa. Aki adni tud, mindig kap is. Ti ennek örömeiben éljétek.

Üldögéljétek lélekben olykor a Genezáreti tó partján, amelynek – ez igazán érdekes – mimikris tó formája van; gyakran változik a mélysége, a partjának vonala. A tavat sokféle növény veszi körül: az galagonya, ez som. Borotvaéles a levele, vigyázni kell vele.

Visszatérve a lelki élethez: ami s aki bánt, azt is engedjétek el, bocsásátok meg, legyetek irgalmas szívűek. Olykor hagyjátok el a napi lármát, és csendesüljétek el; így közelebb kerülhettek a jó Istenhez. Hogy ez sikerüljön, vegyétek és egyétek, ízleljétek és lássátok, mily jó az Úr; éljétek az Euchariszián, mint a vándorlók a pusztában a mannán.

Diakónus, pap, püspök – ezek az egyházi rend fokozatai; ők igyekeznek Isten népét szolgálni. Ahol én azelőtt laktam, a püspöki udvarban, ott mindhárom egyházi embertől sokat tanultam; figyeljétek rájuk ti is.

Végül: legyetek óvatosak a vakáció alatt, hiszen több sérülést is hozhat a nyári szabi; géllal, kenőccsel ezek kezelhetőek ugyan, de azért jobb elkerülni őket. Lelki sebeket pedig se magunknak, se másoknak ne okozunk. Legyen házunk fala cibórium*; azaz otthonunk, családuknak legyen a szeretet Isteneinek lakhelye.

Megoldás: Szép nap ez a mai. **Imát és** egy kis verset mondunk a templomban, és **maximális** figyelemmel hallgatjuk Laci atya szavait, aki **idén is** életre szóló tanácsokkal igyekszik ellátni minket. Azt mondja, a családban nem jó, ha agyon, de **jó, ha nnagyon** szeretjük egymást. Éljük meg mindig a jelen pillanatot, mert hamar **tinédzser** korba érünk. A jegenyefa s az **éger gögösen** tör az égnek; mi igyekezzünk mindig a jó Isten előtti alázattal élni. Egy színésznek – gondolom – **átéléssel** kell alakítania a szerepét; a keresztény élet nem színészkedés, hanem az evangélium őszinte megélése. Keresem **ma is** a vágyat a szívem mélyén, amely a szeretet Istene felé emeli a lelket. Ez az az igaz vágy, amelyet az élet-vándor **kap**, hogy boldog legyen, és boldogítsa. Aki adni tud, mindig **kap is**. **Ti** ennek örömeiben éljétek.

Üldögéljétek lélekben olykor a Genezáreti tó partján, amelynek – ez igazán érdekes – **mimikris tó** formája van; gyakran változik a mélysége, a partjának vonala. A tavat sokféle növény veszi körül: az galagonya, **ez som**. **Borotvaéles** a levele, vigyázni kell vele.

Visszatérve a lelki élethez: **ami s aki** bánt, azt is engedjétek el, bocsásátok meg, legyetek irgalmas szívűek. Olykor hagyjátok el a napi **lármát, és** csendesüljétek el; így közelebb kerülhettek a jó Istenhez. Hogy ez sikerüljön, vegyétek és egyétek, ízleljétek és lássátok, mily jó az Úr; éljétek az Euchariszián, mint a vándorlók a pusztában a **mannán**.

Diakónus, pap, püspök – ezek az egyházi rend fokozatai; ők igyekeznek Isten népét szolgálni. Ahol **én** azelőtt laktam, a püspöki udvarban, ott mindhárom egyházi embertől sokat tanultam; figyeljétek rájuk ti is.

Végül: legyetek óvatosak a vakáció alatt, hiszen több sérülést is hozhat a nyári **szabi; géllal**, kenőccsel ezek kezelhetőek ugyan, de azért jobb elkerülni őket. Lelki sebeket pedig se magunknak, se másoknak ne okozunk. Legyen házunk **fala cibórium**; azaz otthonunk, családuknak legyen a szeretet Isteneinek lakhelye.

* * * * *

AZ ISTENSZÜLŐ TEMPLOMBA VEZETÉSÉNEK ÜNNEPE

Az első szentáldozásra készülők bemutatásának időpontját – még ősszel – úgy választottuk meg, hogy az **az Istenszüelő templomba vezetése** ünnepehez legközelebbi vasárnapra essen. Szeretnénk ugyanis, ha ez az ünnep nagyon mélyen a szívünkbe vésődne.

A gyermek Máriát szülei bevezetik a templomba. Velünk is ezt teszik a szüleink: szeretetben nevelnek minket, és szeretetük forrásához is el akarnak vezetni bennünket. Amint a templom szentélyében nevelkedő Mária, úgy mi is az Úr hajlékában, a templom, a liturgia miliójében, az Egyház közösségében tudjuk leginkább megtapasztalni a jó Isten szeretetét.

Szüleink iránti hálával mondjuk: soha nem akarjuk feledni, hogy a templomban, ahová ők elvezettek bennünket, Forrás-közelben vagyunk!

* A cibórium az Eucharisztia őrzésére szolgáló kehely.

